

Hiç

Bir insanı unutmak, bir insandan vazgeçmek, bir insanı hayatından sonsuza kadar çıkartmak zorunda kaldın mı hiç? Hani ölmüş gibi, hani uzatsan da elini tutamayacağını bilmek gibi, her an kapından içeri gülümseyerek gireceğini bekleyip ama aslında hiç gelemeyeceğini de bilmen gibi. Ne zor şey değil mi ölmediğini bilmek ama ölmüş gibi ulaşılmaz olması artık o insanın sana, ne kadar katlanılmaz bir gerçek değil mi sen hala bu kadar sevgili iken? Özlemek, bu kadar özlemek, etini kemiğini yakarcasına özlemek çok kötü değil mi? Bu kadar özleyip onu görememek, ona dokunamamak, onu iştitemek artık sonunun "Pi" hali değil mi? Biliyorsun değil mi? ne kadar umutsuz bir arayıştır o, kalabalık caddede geçen binlerce yüze bakmak belki bir kez daha görebilmek için o yüzü, belki biraz önce geçti bu kaldırımdan diye düşünmek, belki şu an arkamda yürüyen insanların içinde bir yerde demek, belki tu an üzerimdedir gözleri diye paranoyalar yaşamak ne zordur değil mi? Ne kadar eritir insanı farketmeden. Sende biliyorsun değil mi bunları. Bir sinema koltuğunda sende iki kişi gibi oturdun mu hiç? hiç iki kişi gibi zevk aldın mı bir konserden yalnız başına. Güzel bir kafe keşfettiğinde, güzel bir film seyrettiğinde, güzel bir şarkı dinlediğinde güzellikleri oranında eksik kaldıklarını hissettin mi paylaşamadığın için onunla. Bir barın kalabalığında hiç yarım vücudunla sallandın mı ortada? Hiç iki kişilik beyninle yarım insan olabildin mi? Baktığında aynana sadece yüzünün bir yarısını gördüğün oldu mu hiç? Sana hayatındaki en büyük yoksunluğu yaşatandan nefret edemediğin zamanlar oldu mu hiç? Gözünün içine baka baka kolunu bacağını kesen bir insanın yüzüne sevgi dolu bir gülümseme ile bakabildiğin zamanlar oldu mu hiç? Hayatta inandığın bütün değerlerini altüst eden birisine aşk şiirleri yazabildin mi? Onu içinde korumanın seni yok etmek olduğu zamanlara feda oldun mu hiç? İçinde ağlayan çocuğa umut şarkıları söyleyemediğin, özlemini, susuzluğunu, açlığını gideremediğin zamanlar oldu mu hiç? Kanayan yarasını gördüğün ama merhem olamadığın zamanlar. Gücünün hani o tanrısal gücünün bir çocuğun ağlamasını susturamayacak kadar olduğunu gördüğün zamanlar oldu mu hiç?